

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 07.11.1990, sp. zn. 11 To 90/90, ECLI:CZ:NS:1990:11.TO.90.1990.1

Číslo: 31/1991

Právní věta: Obviněnému, jenž byl pravomocně uznán vinným, je nutno oznámit usnesení o přiznání odměny a náhrady hotových výdajů ustanovenému obhájci (§ 151 odst. 3 tr. ř.) a takový obviněný je též osobou, která má právo podat proti takovému usnesení stížnost, protože se ho přímo dotýká. V žádosti o přiznání odměny podle § 151 odst. 2 tr. ř. musí ustanovený obhájce uvést i údaje potřebné k tomu, aby bylo zřejmé, že poskytl právní pomoc v rozsahu účtovaných úkonů.

Soud: Nejvyšší soud ČR

Datum rozhodnutí: 07.11.1990

Spisová značka: 11 To 90/90

Číslo rozhodnutí: 31

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Obhájce, Odměna obhájce, Ustanovení obhájce

Předpisy: 141/1961 Sb. § 151 odst. 2
§ 151 odst. 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 31

Obviněnému, jenž byl pravomocně uznán vinným, je nutno oznámit usnesení o přiznání odměny a náhrady hotových výdajů ustanovenému obhájci (§ 151 odst. 3 tr. ř.) a takový obviněný je též osobou, která má právo podat proti takovému usnesení stížnost, protože se ho přímo dotýká.

V žádosti o přiznání odměny podle § 151 odst. 2 tr. ř. musí ustanovený obhájce uvést i údaje potřebné k tomu, aby bylo zřejmé, že poskytl právní pomoc v rozsahu účtovaných úkonů.

(Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 7. 11. 1990 sp. zn. [11 To 90/90](#))

K stížnosti odsouzeného zrušil Nejvyšší soud ČR usnesení městského soudu v Praze z 10. 10. 1990 sp. zn. 3 T 15/85 a tomuto soudu přikázal, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením byla podle § 151 odst. 3 tr. ř. přiznána obhájci JUDr. J. J. odměna a náhrada

hotových výdajů v úhrnné částce 1260,- Kčs. Své rozhodnutí odůvodnil městský soud v Praze tím, že JUDr. J. J. byl rozhodnutím předsedy městského soudu v Praze ustanoven obhájcem ve věci odsouzeného RNDr. J. P. a náleží mu proto odměna za úkony, které v souvislosti s převzetím obhajoby učinil. Šlo o řízení o poměrném zkrácení trestu odnětí svobody podle článku II odst. 4 zák. č. 175/1990 Sb.

Proti tomuto usnesení podal v zákonné lhůtě (§ 143 odst. 1 tr. ř.) stížnost odsouzený RNDr. J. P. Namítl v ní, že nemá dostatečné prostředky, aby hradil náklady obhajoby a domáhal se přiznání nároku na obhajobu bezplatnou.

Nejvyšší soud České republiky přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. ř. správnost výroku napadeného usnesení, jakož i řízení, jež mu předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost je důvodná, třebaže z jiných důvodů, než uvedl odsouzený.

Rozhodnutím o přiznání odměny a náhrady hotových výdajů ustanovenému obhájci podle § 151 odst. 3 tr. ř. je obviněný přímo dotčen, neboť podle § 152 odst. 1 písm. b) tr. ř. je povinen, byl-li pravomocně uznán vinným, nahradit tyto náklady státu. Citované ustanovení sice stanoví výjimku z uvedené povinnosti, a to případ, kdy má obviněný nárok na obhajobu bezplatnou; o této okolnosti není však v době posuzování odměny a výdajů obhájce rozhodnuto. Odsouzený je proto osobou oprávněnou k podání stížnosti.

Namítá-li odsouzený, že nemá finanční prostředky k úhradě nákladů obhajoby v řízení o poměrném zkrácení trestu odnětí svobody, je v tomto stadiu řízení tato námitka bezpředmětná, neboť rozhodnutí městského soudu v Praze podle § 151 tr. ř. se týká nákladů trestního řízení, jež nese stát, a nikoli povinnosti odsouzeného uhradit odměnu a hotové výdaje ustanovenému obhájci. Uplatněnou námitku musí předseda senátu městského soudu v Praze zvážit až při rozhodnutí podle § 152 odst. 1 písm. b) tr. ř., zda bude odsouzenému uložena povinnost uhradit odměnu a hotové výdaje uhrazené jeho obhájci státem, nebo zda bude obhajoba bezplatná.

Revizní princip vyjádřený v § 147 odst. 1 tr. ř. však ukládá orgánu rozhodujícímu o stížnosti přezkoumat správnost všech výroků napadeného usnesení i řízení, které mu předcházelo. Nemůže se přitom omezit jen na námitky uplatněné výslovně stěžovatelem. Napadeným usnesením bylo podle § 151 tr. ř. rozhodnuto ohledně nákladů trestního řízení, které nese stát, a obhájci JUDr. J. J. byla stanovena výše odměny a náhrada hotových výdajů částkou 1260,- Kčs. Nejvyšší soud ČR se proto dále zabýval správností výpočtu této částky podle vyhl. č. 270/1990 Sb. Vytkl mimo jiné krajskému soudu, že rozhodl o uplatněném nároku, aniž by bylo z žádosti obhájce zřejmé, zda poskytl právní pomoc v rozsahu účtovaných úkonů.